

Profeten Esajas skriver

*Dog skal der ikke være mørke
for landet, som nu er i trængsel.
Som Herren tidligere
bragte skam over Zebulons land
og Naftalis land,
bringer han i fremtiden ære
over Vejen langs Havet,
Landet på den anden side af Jordan
og Folkeslagenes Galilæa.*

v1 *Det folk, der vandrer i mørket,
skal se et stort lys,
lyset skinner for dem,
der bor i mørkets land.*

v2 *Du gør jubelen stærk,
du gør glæden stor;
de glæder sig for dit ansigt,
som man glæder sig over høsten,
som man jubler,
når man deler byttet.*

v3 *For det tyngende åg,
stangen over deres skulder,
og slavefogedens kæp
brækker du som på Midjans dag.*

v4 *Hver støvle,
der tramper i larmen,
og kappen,
der er sølet i blod,
skal brændes
og fortæres af ild.*

v5 *For et barn er født os,
en søn er givet os,
og herredømmet skal ligge
på hans skuldre.*

*Man skal kalde ham
Underfuld Rådgiver,
Vældig Gud,
Evigheds Fader,
Freds Fyrste.*

v6 *Stort er herredømmet,
freden uden ophør
over Davids trone
og over hans rige,
så han kan grundfæste det
og understøtte det
med ret og retfærdighed
fra nu af og til evig tid.
Hærskarers Herres nidkærlighed
skal udvirke dette.*

Kære menighed

Det er godt at høre profeten Esajas ord, om at mørket ikke varer ved. Mørket udenfor, vinterens korte dage, har ende. Kulden og frosten skal afløses af varme og sol. Det ender godt.

Mørket

Når profeten Esajas siger: Der skal ikke være mørke, så forstår han mørke i bredest mulige forstand, dvs. mørke er de trængsler og den ødelæggelse, det had, den vrede, de løgne, den ondskab, den vold, den krig og den ufred, som har det med at spredes og vokse frem i verden vi mennesker i mellem. Mørke er alt det, som truer os i tiden.

Dette mørke skal ikke vare ved, siger profeten Esajas. Det folk, der vandrer i mørket skal nemlig se et stort lys, og det lys er Gud. Det barn, som blev født julenat i Betlehem, som voksede op, prædikede, forkyndte og helbredte, han bringer lys og fred. Det er ham, som profeten Esajas kalder for Vældig Gud og Fredsfyrste.

Det lys, Gud lader skinne på os, er ikke blot et lys der varmer og løfter sindet og opvarmer kroppen, men det er et lys, som også har med vores fælles liv og liv med hinanden at gøre.

Mørket er derfor ikke kun at forstå som det enkelte menneskes ensomme lange nat, solens fravær, eller det indre sindets mørke, depressionen og det manglende mod, som kan gribe os hver især.

Mørket er også det tyngende åg, som vi kan lægge på hinanden. Det tyngende åg som despoter og herskere ødelægger andre med.

Det er mørke, når man fratager andre muligheden for at tale og udtrykke sig. Det er mørke, når man fjerner basale frihedsrettigheder for andre og skaber en ufred, som sender mennesker på flugt og som splitter familier ad.

Og her kan det ikke nytte noget, man som magthaver undskylder sig med, at man gør det af nødvendighed. Ret og retfærdighed er ikke at sprede mørke og misbruge sin magt. Det kan aldrig berettiges.

Ret og retfærdighed er at holde sig til sandheden og søge at sprede lys. Her er ikke plads til løgne. Løgne bliver aldrig noble. De spreder kun mørke.

Verden er et ufredeligt sted, og vi mennesker gør ondt og spreder mørke. Paradiset har vi for længst forladt, og af os selv sker der sjældent andet end at ørkenen spreder sig med hast.

Der er noget i os mennesker, der leder mod ufred og krig. Vi gør ikke det, vi siger, og vi følger ikke vores elleres gode og velmente intentioner til dørs. Vi siger ét og gør noget andet. Vi tænker på os selv og glemmer andre.

Det ligger i vi menneskers handlinger, vi spreder selv mørket. Men profeten Esajas minder os så om, hvordan Guds lys skal skinne. At vi skal leve med håb, for profetien er med Esajas egne ord:

at hver støvle, der tramper i larmen,
og kappen, der er sølet i blod,
de skal brændes og fortæres af ild.

Krigene og volden skal standse. Gud længes hverken efter demagoger, sønderskudte banegårde eller en verden lagt i ruiner.

Mørket fylder meget, og det sprede sig let og med hast. Det gode kan ofte ligefrem synes som kun et lille blafrende lys midt i al denne mørke. Men lyset er her og er kommet for at blive. Som det siges i en dansk salme: Det er kun mørkets fru og gys/hos os og alle steder. Kun her, kun her, kun her er lys/hvor Jesus med os beder (DDS 456,4).

Lyset er kommet til verden, et barn er født os, Guds egen søn Jesus Kristus, og vi møder i ham Guds fred. Gud, hvis rige er stort og hvis fred er uden ophør.

□

I år fejrer vi 500 året for reformationen. Det er 500 år siden, at munken Martin Luther slog sine 95 teser op på døren af en kirke i Wittenberg.

Denne begivenhed skabte uro, strid og siden kirkesplittelse. Reformationen er en del af kirkens historie her i Danmark. I 1536 blev reformationen således indført her i landet.

På engang betød reformationen et brud med det gamle, med den gamle enhedskultur i den katolske kirke, men samtidig var reformationen med dens fokus på skriften, Guds ord, og vægtlægningen af, at vi skal høre evangeliet hver på vores eget modersmål også med til at udbrede evangeliet.

Det enkelte menneske er nu givet plads og rum til at tage budskabet til sig. En af de store glæder ved at fejre gudstjeneste sammen, som vi nu gør det her i dag, hvor vi er samlet, er at vi på tværs af vores forskellige historie og baggrund netop kan mødes af det samme budskab og her blive opvarmet, løftet og oplyst af det samme lys.

Vi deler samfund sammen uanset religion og kirkelig retning. Vi er borgere i det samme land, har her rettigheder og pligter, men samtidig deler vi, som nu er samlet her, så også det håb, at det ender godt, fordi Guds søn blev født, døde og stod op fra de døde. Og det er ikke en blot en gammel

historie, for Gud har sendt sin Ånd ind i verden. Guds Helligånd er stadig både nærværende og levende. Den blæser, hvor den vil, og idet denne Ånd er Kærlighedens Ånd, strækker den sig ud i selv den fjerneste afkrog og helt til verdens ende.

Det ender godt, forkynder profeten Esajas. Gud siger endnu det samme på jordens første dag: Lade der blive lys.

Vi må sammen leve i dette håb, og må visheden om Guds godhed gøre, at vi også strækker os ud imod hinanden, rækker hinanden hånden og gør det vi skal, nemlig elske og værne om hinanden.

Det ske i Jesu navn!